



# УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бенюха Олексія Анатолійовича про офіційне тлумачення частини першої статті 58 Конституції України і Закону України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудоного кодексів України” стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі**

м. К и ї в  
19 лютого 2004 року  
№ 11-у/2004

Справа № 2-6/2004

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Шаповала Володимира Миколайовича – головуючий,  
Вознюка Володимира Денисовича,  
Євграфова Павла Борисовича,  
Костицького Михайла Васильовича – суддя-доповідач,  
Малинникової Людмили Федорівни,  
Мироненка Олександра Миколайовича,  
Німченка Василя Івановича,  
Розенка Віталія Івановича,  
Савенка Миколи Дмитровича,  
Скоморохи Віктора Єгоровича,  
Тихого Володимира Павловича,  
Ткачука Павла Миколайовича,  
Чубар Людмили Пантеліївни,

розглянув на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бенюха Олексія Анатолійовича про офіційне тлумачення частини

першої статті 58 Конституції України і Закону України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України” стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі.

Заслухавши суддю-доповідача Костицького М.В. і дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

#### **у с т а н о в и в:**

1. Громадянин Бенюх О.А. звернувся до Конституційного Суду України з проханням дати офіційне тлумачення частини першої статті 58 Конституції України і Закону України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України” від 22 лютого 2000 року № 1483-III (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 17, ст. 123) стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі.

За вироком Запорізького обласного суду від 10 грудня 1999 року Бенюха О.А. було засуджено до виняткової міри покарання – смертної кари. Ухвалою Верховного Суду України від 10 серпня 2000 року вирок у частині міри покарання замінено довічним позбавленням волі.

Суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що, оскільки Конституційний Суд України своїм Рішенням від 29 грудня 1999 року № 11-рп/99 визнав положення статті 24 Загальної частини та положення санкцій статей Особливої частини Кримінального кодексу України, які передбачали смертну кару як вид покарання, такими, що не відповідають Конституції України, і вони втратили чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України цього Рішення, виняткова міра покарання – смертна кара – ухвалою Верховного Суду України мала бути замінена позбавленням волі строком на 15 років як найбільш суворою за чинними на той час положеннями Кримінального кодексу України мірою покарання. Заміна ж виняткової міри покарання – смертної кари – довічним позбавленням волі за Законом України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України”, на його думку, посилює відповідальність за скоєний ним злочин і порушує тим самим його конституційне право на пом’якшення цієї відповідальності.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 11 листопада 2003 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бенюха О.А. на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Згідно зі статтею 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У конституційному зверненні громадянина Бенюха О.А. немає обґрунтування неоднозначного застосування судами України частини першої статті 58 Конституції України і Закону України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудоного кодексів України” стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі. Фактів неоднозначного застосування судами України зазначених положень Конституції України та цього Закону не наведено, а судова практика свідчить про однозначність їх застосування.

До того ж подібні звернення громадян уже були предметом розгляду Конституційним Судом України, і він не визнав наведені в них обґрунтування достатніми для відкриття конституційного провадження у справах (ухвали Конституційного Суду України від 29 грудня 2002 року за № 71-у/2002 та № 72-у/2002).

Таким чином, Конституційний Суд України вважає, що підстав для відкриття конституційного провадження у цій справі немає.

Виходячи з наведеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

**у х в а л и в:**

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бенюха Олексія Анатолійовича про офіційне тлумачення частини першої статті 58 Конституції України і Закону України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України” стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі, на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

**КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ**